

[Socialministeren]

Så har jeg nogle mere generelle bemærkninger til hr. Bjørn Poulsen, men i øvrigt også til andre, som har været inde på det sociale område.

Hr. Bjørn Poulsen gav udtryk for, at socialistisk folkeparti faktisk ikke orkede at stille ændringsforslag til det sociale budget, fordi der var tale om en så asocial holdning, at det ikke hjalp. Der er grund til at præcisere, fordi denne debat er lidt hul, at der på finanslovsforslaget for 1984 ikke er ét eneste forslag, som forringer det sociale serviceniveau. Det er jo sandheden. Ikke ét eneste forslag, der inden for socialministeriets områder forringer niveauet.

Der er derimod tale om en række forbedringer. Der er tale om, at en førtidspension træder i kraft. Der er tale om, at en betydelig udvidelse af barselorlovperioden træder i kraft. Der er tale om en betydelig forbedring af fripladsreglerne. Der er tale om forbedrede forhold for personer med vidtgående handicap. Det er en række forbedringer, som det har været muligt selv under den økonomiske krise at gennemføre.

Så påstanden om en socialpolitik, som er ude af balance, er ikke holdbar, den bliver mere og mere hul. Det demonstreres meget klart af den måde, finanslovsforslaget for 1984 er bygget op på.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal naturligvis takke socialministeren for svarene. Jeg vil dog tillade mig at påpege, at det, der sker, er, at der er flere, der skal henvende sig på bistandskontoret, i forhold til tidligere, og det synes jeg ærlig talt er en forringelse for nogle mennesker.

Den anden ting, jeg ville sige, var, at når jeg siger, at vi ikke mener, vi til dette finanslovsforslag kan stille ændringsforslag på socialområdet for at genoprette det, der er sket, så er det, fordi vi ikke synes, at den tidligere socialdemokratiske model var særlig god. Vi mener, at socialpolitik på mange, mange områder er nogle helt andre ting end det, vi hidtil har kendt i Danmark.

Jeg sagde ikke i går, at der var direkte forringelser, men at der var nogle plusser og nogle minusser. Der er bare det ved det, at de store forringelser fra sidste år er blevet videreført. At der er sket noget positivt på

pensionsområdet, er jeg fuldt ud klar over, men det er jo en videreførelse af det, der er sket sidste år. Det, vi kunne have ønsket, var, at varighjælpshistorien var kommet væk. Det er altså ikke lykkedes, og det er der ikke noget at gøre ved, det er der ikke flertal for i øjeblikket, men jeg håber på, at der snart bliver det.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som jeg gav udtryk for for et øjeblik siden, er det stort set den samme gruppe som i dag, der vil få compensation, men det er naturligvis rigtigt, at der vil komme nogle få til, som hr. Bjørn Poulsen gør opmærksom på. Men det må jo netop være opgaven for et socialt sikkerhedssystem at redde de mennesker, som ikke har mulighed for selv at klare det, så det er et spørgsmål om at samle op.

Så vil jeg da med glæde konstatere, at det, hr. Bjørn Poulsen argumenterede i forhold til, er den socialdemokratiske model. At SF måske har en anden opfattelse, er en anden sag. Jeg argumenterer naturligvis, når vi taler om den generelle socialpolitik, i forhold til den måde, den har været ført på gennem en række år. Det er i forhold til det, jeg gør opmærksom på, at der er en række forbedringer, som er indarbejdet i finanslovsforslaget for 1984, og at der ikke er ét eneste nyt forslag til reduktion af det sociale serviceniveau.

Så kan man som hr. Bjørn Poulsen tale om nogle forslag, som blev gennemført for et år siden. Det er karensdagen som det ene store besparelsesområde og bestemmelsen om varig hjælp som det andet område. Dér gør jeg bare opmærksom på, at efter de korrektioner, som blev vedtaget i går – lykkeligvis af hele folketinget – mener jeg nok, man kan sige, at der er rettet betydeligt op på dette område.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Hr. Birkholm stillede mig forskellige spørgsmål om NATOs infrastruktur. Jeg kan indledningsvis sige til hr. Birkholm, at en stor del af svarene på de spørgsmål, han stillede, kan han finde i den beretning, som statsrevisorerne afgav den 1. marts i år, hvor der meget detaljeret redegøres for infrastrukturpraksis herhjemme og i NATO.

Jeg kan dog sige, at praksis er den, at infrastrukturarbejderne planlægges dels i 5 års,